

ป้านกัสส์ โอลาริ 2551: การออกแบบการตั้งเครื่องเชื่อมต่อเส้นใยแก้วนำแสงใหม่เดียว
ที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของแกนต่างกัน ปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาจัดการวิศวกรรม ภาควิชาจัดการอุตสาหกรรม
ประธานกรรมการที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพียงใจ พานิชกุล, 113 หน้า

การวิจัยนี้นำเสนอแนวทางการตั้งค่าต่าง ๆ ของเครื่องเชื่อมต่อเส้นใยแก้วนำแสงแบบ
หลอมรวมเพื่อเชื่อมเส้นใยแก้วนำแสงชนิดใหม่เดียวที่มีขนาดของเส้นผ่านศูนย์กลางต่างกัน
ขึ้นตอนการวิจัยเริ่มจาก การวิเคราะห์ GR&R โดยทำการวัดขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของเส้นใย
แก้วทั้ง 3 ชนิดที่ใช้วิจัย นั่นคือ LUC, SMF และ FLEX จากนั้น ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยของขนาด
เส้นผ่านศูนย์กลางของเส้นใยแก้วนำแสงทั้ง 3 ชนิดที่มาจากการทดสอบค่าเฉลี่ยของขนาด
ของการทดลองแบบเดิมรูปเพื่อหาค่าที่เหมาะสมของแต่ละตัวแปรแล้วจึงนำข้อมูลที่ได้ไป
วิเคราะห์ด้วยมินิแทบ จากนั้น ทำการเก็บข้อมูลเพื่อเป็นขั้นตอน โดยมีเป้าหมายหลักของงานวิจัยคือ¹
สามารถกำหนดค่าของตัวแปรต่าง ๆ ของเครื่องเชื่อมต่อเส้นใยแก้วนำแสงที่ใช้ทำการวิจัย
โดยทั่วไปในโรงงานกรณีศึกษาได้อย่างเหมาะสม

ผลที่ได้จากการวิจัย สรุปได้ว่า การเชื่อมต่อเส้นใยแก้วชนิด LUC เข้ากับ SMF ควร
กำหนดค่ากระแสไฟฟ้าที่ใช้ในการอาร์คเท่ากับ 104 มิลลิแอม培ร์, เวลาในการให้ความร้อนก่อน
การหลอมรวมเท่ากับ 150 มิลลิวินาที, ช่วงเวลาในการอาร์คเท่ากับ 750 มิลลิวินาที และระบบที่ใช้ใน
ไนแก้วถูกผลักเข้าหากันขณะเริ่มเชื่อมต่อเท่ากับ 11 ไมโครเมตร ผลที่ได้ทำให้เกิดการสูญเสียของ
สัญญาณจากการเชื่อมต่อเท่ากับ 0.184 เดซิเบล สำหรับการเชื่อมต่อเส้นใยแก้วชนิด LUC เข้ากับ
FLEX นั้น ควรกำหนดค่ากระแสไฟฟ้าที่ใช้ในการอาร์คเท่ากับ 84 มิลลิแอม培ร์, เวลาในการให้ความ
ร้อนก่อนการหลอมรวมเท่ากับ 260 มิลลิวินาที, ช่วงเวลาในการอาร์คเท่ากับ 750 มิลลิวินาที และ
ระบบที่เส้นใยแก้วถูกผลักเข้าหากันขณะเริ่มเชื่อมต่อเท่ากับ 15 ไมโครเมตร โดยจะทำให้เกิดการ
สูญเสียของสัญญาณเมื่อมีการเชื่อมต่อเท่ากับ 0.173 เดซิเบล ซึ่งค่าการสูญเสียของสัญญาณก่อนทำ
การวิจัยสำหรับการเชื่อมต่อเส้นใยแก้วนำแสงชนิด LUC เข้ากับ SMF และ LUC เข้ากับ FLEX มี
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.508 และ 0.474 เดซิเบล ตามลำดับ นั่นคือ การวิจัยนี้สามารถลดการสูญเสียของ
สัญญาณอันเนื่องมาจากการเชื่อมต่อได้ 0.324 และ 0.301 เดซิเบล ตามลำดับ